

Samen kerken..

Op weg naar Pasen.

Nog goed kan ik me herinneren hoe ik vroeger uitkeek naar Pasen. Je had natuurlijk toen ook een echte voorbereidingstijd voor het Hoogfeest van Pasen. De hele veertigdagen tijd was daarop gericht. Iedere week had je de lijdensmeditaties. Op het klein-seminarie van Zenderen werden alle paters leraren ingeschakeld om overal in de lande die meditaties te houden en vaak kwamen ze zo hees terug dat ze de volgende dag geen les meer konden geven. Want bij sommigen moest het er wel hard aan toe gaan, meer ten nadele van hun stem dan ten voordele van het zieleheil van de gelovigen, ben ik bang. Met Palmzondag kwam het al heel dichtbij. In veel parochies komen de kinderen in processie de kerk in en tijdens de liturgie worden de palmpaasstocken gezegend. De palmtakjes worden achter het kruisbeeld gestoken en mijn moeder ging nog eens met wijwater en palmtakje door huis en schuur en erf om toch vooral te zorgen dat alles goed beschermd mocht zijn.. Het nieuwe wijwater kwam pas op zaterdagmorgen. In alle vroegte begonnen dan de plechtigheden. De pastoor en een paar misdienaars, enkele koorleden en een enkele gelovige was er van het begin af aan bij. Het was een heel lange viering die begon met een paasvuurtje, en wijding van de nieuwe paaskaars en dan wel twaalf lezingen. Niet te vergeten de wijding van het nieuwe doopwater en tobbes vol met nieuw wijwater.. De hele dag door konden mensen dan flessen wijwater halen en daar werd druk gebruik van gemaakt, want door het jaar heen waren er nog wel eens gevallen dat moeder wijwater nodig had. Bijv. bij zeer zwaar onweer werd het huis nog eens gezegend. Binnen al die rituelen heb ik me altijd zeer goed thuis gevoeld. Het gaf je ook een veilig gevoel en ook een blij gevoel. Ik herinner me nog goed - we hadden thuis zo'n distributieradiootje – maar op paaszaterdag om twaalf uur zette mijn moeder die hard aan om het Halleluja van Handel goed te laten klinken en als dan ook nog de klokken met hun gebeier aankondigden dat ze vanuit Rome terug waren gekomen, was de feestvreugde ten top. Die klokken brachten dan ook nog de eieren mee, die ze her en der lieten vallen. Voor de kinderen werd zo het eierrapen een leuk spel.. Het symbool van de eieren is al heel lang bekend als een symbool van de opstandingen nieuw leven. Het eten van paaseieren is ontstaan in de middeleeuwen. Doordat in de vastentijd er een kerkelijk verbod voor het eten van eieren en vlees was ingesteld, maar de kippen zich daar niets van aantrokken en toch gewoon doorgingen met leggen, stapelden zich de hoeveelheid eieren op. Om ze goed te houden werden ze dan alvast gekookt, vaak ook versierd en dan met Pasen overvloedig gegeten of cadeau gedaan. In de Balkan schenkt men elkaar beschilderde eieren voor een goed leven. Herbergiers geven elkaar eieren cadeau, zoals in het dorpje Broeche. Daar geven ze elkaar drie eieren per persoon, waar de spreuk: 'één ei is geen ei, twee ei is een half ei, drie ei is een paasei' vandaan komt. Bleef het maar bij drie eieren. In Twente en de Achterhoek schijnen wedstrijden gehouden te worden in kampioen eier-eten. Een ongezonde bezigheid, lijkt me. Ik las ergens dat de kampioen 33 eieren had gegeten.

Allen een Zalig Pasen en geniet van het nieuwe leven!

Edgar Koning